

ЛИЦАРІ НЕЗЛАМНОЇ ПРИСЯГИ

З утворенням Української Держави в 1917 році український народ мусів міцно триматися зброї і нею відбивати навали ворогів - сусідів, що не годилися на перетворення Європи на засадах, проголошених американським президентом Вільсоном.

Головними противниками цих засад була Франція - переможець, Росія - обдурена, і Польща - новотвір першої світової війни. Ці три держави трималися старої засади "рівноваги сил", тобто боролися проти утворення нових держав, а тим більше української.

Як держава, Україна створила оборонну силу - свою армію, старшина і козак якої складав таку присягу:

"Обіцяю вірно і чесно служити Українському Народові та обороняти його державу супроти усіх ворогів і в обороні життя своє віддам, коли цього буде вимагати добро і щастя Українського Народу і його держави".

Збройна боротьба з ворогами почалася, щоб забезпечити недоторканість земель України і винищити ворожі сили, що стаціонували на Україні. Боротьба нерівна, але справедлива, яка і понині не скінчена, але завершиться перемогою нашою, бо в основу її покладено високі ідеали, освячені кров'ю найкращих синів України.

Повних чотири роки збройної боротьби не принесли успіху з причин зовнішньо-політичних. Вина є не наша - винними в нашому програві були чужі чинники, які керували долею тодішньої Європи. Українська Армія в мменти, здавалося б, остаточної перемоги над ворогом одним, мусіла натрапити на во-

рога другого, або й третього разом.

Героїзму цілої армії, жертвеності цілого Українського Народу було замало, щоб перебороти труднощі, що виникали в наслідок потягнень дипломатів зруйнованої Європи. Стара Європа не розуміла нових кличів Вільсона, була глуха до наших змагань і лишень вана, а не вороги-сусіди, змусила нас збройну боротьбу скінчити безуспішно.

Збройну боротьбу Українська Армія тимчасово припинила 21-го листопада 1920 року, вийшовши за межі рідного краю. Опинившись у таборах інтернованих в Польщі і Чехословаччині, Українська Армія переживала страшні матеріальні злидні, але моральну силу черпала з єдності і надії на скоре відновлення збройної боротьби. Початком 1921 р. стала зміцнюватися Ліга Націй. - господня повоеваної Європи, яка охоче приймала всіх бажаючих до свого складу та запросила і советську Росію. Видно було, що в Європі запанувала думка співжиття з Росією, яка б вона не була.

В советській Росії панував в той час воєнний комунізм, який немилосердно нищив добробут українського села, а місто "очищав" від свідомої української інтелігенції. Україна стала перед маривом голоду й фізичного знищення. Оці причини змусили уряд Української Народної Республіки відновити збройну боротьбу на Україні та протестувати проти прийняття советської Росії до складу Ліги Націй. Підготовку до збройної боротьби доручено було генераліві

21-XI-1921 21-XI-1946

**ВІЧНА ПАМ'ЯТЬ ГЕРОЯМ,
ЩО ГОЛОВИ СВОЇ ПОКЛАЛИ У БОРОТЬБІ
ЗА
НЕЗАЛЕЖНУ УКРАЇНСЬКУ ДЕРЖАВУ!**

- о -

У неділю, 24-го листопада, о 3-ій годині дня, в приміщенні театру "Промінь" в таборі Коріген, - для таборян всіх таборів Кільської округи, -

СВЯТО ПАМ'ЯТІ ГЕРОІВ БАЗАРУ

Програма:

II-ий ЗИМОВИЙ ПОХІД
реферат інж. Дударця
"П'ЯНИЙ РЕЙД"
драматична хроніка
в 3-х актах

Вступ вільний

Юркові Тютюнникові. Підготовка збройних сил і адміністративного апарату тривала від квітня до кінця жовтня 1921 р. Сусідня держава обіцяла додати відповідну кількість зброї і одягу. Перед початком акції, сусід обіцянки не додержав, але вертатися було годі. Старшини й козаки рвалися на батьківщину босі і голі, але з серцем, що палало любов'ю до рідного краю. Українське військо вирушило в похід.

Група під проводом генерала Тютюнника протягом двадцяти днів безнастанно витримувала атаку переважаючого силою ворога. Від кордонів Польщі пробилася на схід, аж під Київ, а звідтіля повернула на північний захід і пробибалася знову на з'єднання з іншими групами. Біля Малих Миньків, на північ від містечка Базару на Волині, група була сточена з усіх боків ворогом — билася до останнього набоя і гранати, і, переможена ворогом, дісталася до ворожого полону в кількості 359 старшин і козаків.

Здалися в полон, бо не було чим відібрати собі життя. Всі кулі і гранати вжиті проти ворога. Останній бій на багнети не дав перемоги українським воїнам. Це сталося ввечері 19-го листопада 1921 р.

Переможених-полонених замкнуто в церкві до вирішення суду. "П'яторка" з київської Губчека винесла усім полоненим вирок смерті з зауваженням, що бажаючих служити в Червоній Армії буде помилувано.

При оголошенні судового вироку всі старшини й козаки обнялися, а козак Чербак, учень таращанської гімназії, іменем усіх козаків і старшин сказав: "Складеної присяги на вірність Україні ніхто з нас не зломить, смерть приймаємо з рук ворога, як вірні сини України, а Український Нарід нашу смерть помстить". Триста п'ятдесят дев'ять голосів крикнуло: "Слава Україні!", а широкою долиною понеслися могутні слова — "Ще не вмерла Україна" — прощальна молитва синів Українського Народу, що своїм чином завершили складену ними присягу.

Доля зберегла нам життя, аби ми докінчили справу, за яку впали сотні тисяч синів Українського Народу, могили яких, зрівняні тепер ворогом з землею, будуть колись возведені у святині.

БОРОТЬБА ЗА ПРАВА ГУБЕРНАТОРА ТРІЕСТУ

Лондон, 17.11. В суботу Рада чотирьох міністрів великих держав продовжувала обговорювати устав Трієсту, зокрема уповноваження губернатора. Дебати стосувалися головно прав губернатора в справі призначення і звільнення начальника поліції.

Молотов спочатку вимагав, щоб зазначене питання підлягало лише компетенції Ради уряду Трієсту, проти чого заперечували міністри закордонних справ США і Великобританії, а також і представник Франції де Мюрвіль, і настоювали на тому, що ця функція належить лише губернаторові.

В процесі дискусії Молотов погодився з цим, але вимагав, щоб рекомендацію на призначення губернатором начальника поліції робила Рада уряду Трієсту, але і на це не згоджуються представники західних держав, які вважають, що начальник поліції не повинен бути ні італійцем, ні югославом і не громадянином Трієсту, а також не повинен бути прихильником жодної з партій, представники якої входять до складу Ради уряду Трієсту. Начальник поліції, — на думку представників трьох західних держав, — мусить слідувати за тим, щоб політичні пристрасті не загрожували громадському порядку.

В процесі дискусії виникло питання про право вето губернатора. Молотов після деяких заперечень нарешті згодився з потребою надати губернаторові право вето, але з умовою, щоб він користувався цим правом після наради в кожному окремому випадкові в Раді уряду Трієсту. Молотов вимагає також, щоб союзницькі війська були введені з Трієсту, якомога скоріше.

Дипломатичний кореспондент Великобританії сповіщає, що пакт згоди по багатьох пунктах устава Трієсту доводить, що і по решті пунктів дійде до згоди. В неділю 17-го листопада Рада міністрів не працювала, натомість в цей день заступники міністрів закордонних справ чотирьох великих держав підготовляли матеріяли для роботи Ради міністрів на 18-е листопада.

В ПАЛЕСТИНІ, поблизу Тельаві, вбито трьох британських поліцаїв. За останніх 17 днів там забито 23 і поранено 60 осіб.

ГОСТРІ ДЕБАТИ В АНГЛІЙСЬКОМУ ПАРЛЯМЕНТІ

Лондон, 19.11. Після відкриття другої сесії англійського парламенту тронною промовою короля, 58 членів лейбористської партії внесли на обговорення парламенту проект резолюції, що критикує закордонну політику уряду і вважає непотрібним запровадження обов'язкової військової служби у мирний час.

18-го листопада проект цієї резолюції обговорювався в парламенті. Член парламенту, що стоїть на чолі цієї групи, лейборист Гросман, у своїй дзювіді обвинувачував великобританський лейбористський уряд в недостатніх заходах щодо утворення приязних стосунків з ССРСР і в підтримці антикомуністичного бльоку, ідеологія якого, сказав Гросман, є небезпечна так, як і ідеологія комуністична.

Гросман зажадав від уряду відповіді на такі запитання: 1. Чому уряд не відмежувався від промови Черчіля в Фултоні і не оголосив про це? 2. Чи переводяться наради між військовими штабами Великобританії і США? 3. Що робить уряд, щоб утворити незалежну закордонну політику Великобританії?

Наприкінці Гросман зауважив, що група членів, що підписала проект резолюції не бажає ставити його на голосування.

В дебатах виступив Браун, видатний діяч професійних спілок, який зазначив, що Гросман і його група бажають внести антагонізм між урядами США і Великобританії, і, що в колах професійних спілок негативно ставляться до виступу групи членів парламенту проти закордонної політики уряду, яка підтримується всім англійським народом.

Від консерваторів виступив капітан Круншіп, який зазначив, що критика закордонної політики уряду порушена в дуже незручний час і крім того під час відсутності міністра закордонних справ Бевіна. Він назвав групу в 58 чол. замаскованими комуністами і додав, що — "Ми, консерватори, будемо голосувати за закордонну політику уряду, яка зміцнює авторитет нашої держави".

Від імени уряду з відповіддю виступив прем'єр-міністр Етлі, який зазначив, що: "Політика Великобританії є самостійна, що вона не йде по шляху капіталістичних США, але, що стосується свободи слова і особи, то тут ми на боці США

а не Росії.

Великобританія проти різних бльоків і підтримує політику ООН. Уряд Великобританії декілька разів пропонував Советському Союзові різні проекти дружніх стосунків, але Советський Союз і досі зайнятий розглядом їх."

Етлі перелічив багато міжнародних організацій, до яких не хоче ввійти ССРСР, а саме: міжнародній продовольчий і агрокультурний комітет, комітет міжнародної торгівлі, Міжнародний банк, Валютна Міжнародна організація, міжнародне авіаційне сполучення та інші.

Щодо офіційних заперечень і відмежувань уряду від промови Черчіля, то Етлі пояснив, що Черчіль є особа приватна і в Англії нема таких традицій, щоб уряд, в подібних випадках, оголошував своє ставлення до окремих приватних осіб.

Військові штаби США і Великобританії мають спільні окуповані території і тому проводять узгодження своєї роботи.

Наприкінці Етлі вимагав, щоб проект резолюції зазначеної групи 58 лейбористів було поставлено на голосування.

Проти резолюції голосували 353 члени парламенту, за резолюцію не було подано ні одного голосу, але утрималось від голосування біля 100 членів лейбористської партії, що не могло не викликати в рядах лейбористів деякого розчарування.

Міроприємство уряду в справі загальної обов'язкової військової служби було прийнято в парламенті 320 голосами проти 53. Представник уряду, Далтон, зазначив, що це міроприємство викликане тим, що міжнародній стан неясний, а в деяких відношеннях і небезпечний, і обов'язки Великобританії, як члена ООН, примушують її до цього.

Всі англійські газети, за винятком комуністичної "Дейлі Уоркер", засуджують виступ групи 58 лейбористів і вважають його несвоечасним. "Дейлі Уоркер" вважає, що дискусія з цього приводу дала позитивні наслідки.

БОРотьба в Греції

Лондон, 15.11. В Північній Греції виникли великі сутички між повстанцями і урядовим військом, що зазнало великих втрат. Повстанці відступили на югославську територію.

ЕСПАНІЯ НЕ ХОЧЕ КОМУНІЗМУ

Л о н д о н, Питання про режим Франко в Іспанії дискутується в самій Іспанії. Партія радикальних республіканців є проти повернення республіканського уряду Херала, тому, що це потягне за собою повернення комунізму.

АНГЛІЯ ЗАСТОСОВУЄ
НАДЗВИЧАЙНИХ ЗАХОДІВ

Л о н д о н, 14.11. Великобританський уряд вживає надзвичайних заходів в справі ліквідації харчової кризи, що утворилася в британській зоні Німеччини. З Англії висилають до британської зони Німеччини 12 тисяч тонн галет/бісквітів/, що їх видаватимуть замість хліба. Крім того, кожній особі буде видано по 250 гр. цукру.

ВИБОРИ
ДО РУМУНСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ

Л о н д о н, 19.11. В Румунії 19-го листопада проходяться вибори 414 членів парламенту. Уряди Великобританії і США, посилавчись на ялтинські і московські зобов'язання їх, — вдруге надіслали урядові Румунії ноти про запровадження вільних виборів і надання опозиції можливості вільно провести передвиборчу кампанію. Як уже сповіщалося, уряд Румунії робить різні утиски, щоб перешкодити опозиції, включно до арештів членів опозиції. Уряд взяв монополію на всі види пропаганди і не дає можливості користуватися цим опозиції. Балканському кореспондентові американських газет, що був в Румунії у липні цього року, советська окупаційна влада не дала дозволу на в'їзд до Румунії під час виборів. З Будапешту сповіщають про високий відсоток явки виборців, зокрема жінок, та про відсутність сутичок.

Шість урядових партій, які зб'юкувалися, розраховують на чверть мільйона голосів селян, що отримали конфісковану землю, і на один мільйон голосів мадьяр, яким надано права, рівні з румунами. Лідера селянської партії, Іаніу, вважають противником советської влади, тому його підтримують всі ті, що є проти советської окупації Румунії.

ГЕНЕРАЛ ДЕРЕВ'ЯНКО вимагає виключення з японського парламенту 17-ти його членів, — колишніх членів партії націоналістів.

ТРУДНОСТІ В ПЕРЕГОВОРАХ
ПРО ЗЛИТТЯ ЗОН

Л о н д о н, 19.11. Переговори представників Великобританії і США у Вашингтоні про об'єднання американської і британської зони Німеччини натрапили на несподівані труднощі по двох основних питаннях:

1. В справі утворення однакового приділу харчів в обох зонах. Недостатня доставка харчів з Америки не дає можливості збільшити розмір приділу для британської зони до розміру його в американській зоні.

2. Представники США пропонують дефіцит обох зон покривати в рівних частинах, а представники Великобританії вважають, що справедливо було б, аби США покривали 80% дефіциту, а Великобританія решту — 20%.

У неділю
24-го листопада, о 2-ій год. 30 хв.
у церкві табору Коріген
відправлено буде
ПАНАХИДУ
за спокій душ полеглих
ГЕРОІВ БАЗАРУ

ПОВІДОМЛЕННЯ
З понеділка 18.11.1946. входить в життя розпорядження про одержання ДП харчів за німецькими нормами. З приділу, виданого у вівторок 19.11., різниця між нормами попередніми і новими буде зарахована на наступний час.

Г. Луцик
20.11.1946 Командант табору.

ДО ВІДОМА ТАБОРЯН
Звертаю у вагу всіх таборян, що коли в день храмового свята матимуть місце випадки пияцтва, з порушенням громадського спокою — винні будуть притягнуті до суворої відповідальності. Покарано буде також і за найменші ознаки дп'яніння.

Г. Луцик
20.11.1946 Командант табору